UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Breuiarius Moguntiu[m]

[Straßburg], [ca. 1500]

Euangelium S[e]c[undu]m lu.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31634

Visual Library

nit. Et induens ſe veſtimēta
viliſſima cepit ſeder̄ cum cete
ris paupibus ad atrium ſctē
dei genitricis marie. Sctā q̄
ꝙ dei myſteria ſingulis dieb9
dominicis accipiebat: ⁊ de ele
moſynis que ei dabant̄ quan
tum ſibi ſufficeret reſeruabat.
ceťa ꝓ paupibus erogabat.
Tu autem domine miſe. nob.
℟. Emulatoꝛ paupertatis in
habitu vilitatis a ſuis dum
requiritur in alteꝝ iam muta
tus vituꝫ. Et alienatus peni
tus non agnoſcitur. ℣. Qui
ſunt eius chꝛiſtus nouit mun
dus autem non agnouit a q̄
ipſe non colit̄. Et alienatus.
Poſt cuius nancꝫ Lectō vi.
diſceſſionem facta eſt Rome
inquiſitio magna. Et non in
uenientes eum miſit pr̄ ipſius
pueros ſuos vt per vniuerſas
mundi partes requirerent euꝫ
quoꝛum aliqui dum venirent
ediſſam viderunt eum int̄ ce
teros pauperes ſedenteꝫ ⁊ dā-
tes ei elemoſinam diſceſſerunt
quia eum non cognouerunt.
Ipſe autem homo dei cogno
ſcens eos glorificabat deum
dicens Gratias ago tibi do-
mine qui me vocaſti et feciſti
vt propter nomen tuum acci
perem elemoſinam de ſeruis
meis. Reuerſi auteꝫ pueri an
nunciauerunt nō inueniſſe eū
Tu autem domine miſerere

nobis. Deo gra. ℟. Dū vir
ſanctus vult oꝛare cuſtos nō
ſinit intrare limen in eccleſia
Sed hunc mandat introire ⁊
cuſtodem preterire virginis
yconia. ℣. Hic beniamin in
exceſſu mentis ſicut in proceſ
ſu iam patet hiſtorie Sꝫ hūc
Gloꝛia pr̄i. Sed hunc man.
In tertio nocťno aña. Hic q̄
facit iuſticiam et ꝑuat innocē
tiam vt beatus alexius i tuo
tabernaculo hoc teſtante ver
ſiculo habitabit ſupernis. añ
Alexium preueniſti in bene-
dictionibus dulcedinis ⁊ co-
ronam poſuiſti de gemmis la
pidibus in capite eius vñ cuꝫ
ſanctis gaudet habūde. Añ.
Hec eſt generatio querentiuꝫ
dominum quoꝛum poſtulatō
pre filijs hominum heredem
promeruit de celis quem ge-
nuit. Euangelium Scdm lu.
In illo tempoꝛe: Dixit
ieſus diſcipul̄ ſuis: Fa-
cilius eſt camelum per foꝛa-
men acus tranſire ꝙ diuitem
intrare in regnum dei. Et rel.
Omelia venerabilis Bede
Si facilius eſt ca- preſbyteri
melum ingentibus membꝛis
enoꝛmem anguſtum foꝛamen
acus penetrare ꝙ diuitem in
trare in regnum dei. Nullus
ergo diues intrabit in regnuꝫ
dei. Et quomō vel i euāgelio
matheus et zacheus ⁊ ioſeph

vel in veteri teſtamento ꝙ plu
rimi diuites dei regnū intra
uerunt niſi forte quia diuiti/
as vel pro nihilo habere vl' ex
toto relinquere domino inſpi/
rante didicerūt. Nunquid et
dauid in regni diuitijs confi/
debat qui et de ſemetipſo ca/
nit qm̄ vnicus et pauper ſum
ego. ⁊ alias hortat diuitie, ſi
affluant nolite, cor apponere:
credo non auſus dicere nolite
ſuſcipere. Tu aūt. ℟. Sꝫ ne
fauor laudis vane pulſet eius
cor inane ſathane ꝟſucia thar
ſum tendens vento flante adit
romā Diſpenſante ſic diuina
clementia. ℣. Neqꝫ cuiꝗ ſit
faſtidio diſponit manere ſui
patris hoſpitio ibiqꝫ degere.
Diſpenſante. Lectio octaua

Mater vero eius a die qua
diſceſſit filius eius ſternēs ſac
cum in pauimento cubilis ſui
ſedenſqꝫ ſuꝑ illum eiulās ⁊ la
mentās dicebat Viuit domi
nus q: ita manebo donec co/
gnoſcā quid factū ſit de filio
meo. Sponſa vero eius dixit
ad ſocrum ſuā. nō egrediar ꝺ
domo tua ſed ſīlabo me tur/
turi qui omnino alteri nō co/
pulatur dum eius ſoci⁹ capt⁹
fuerit ſic et ego faciā quouſqꝫ
ſciā quid factum ſit de dulciſ/
ſimo coniuge meo Tu aūt. ℟.
Apud prēm hoſpitat ſed fili
us ignorat ſub pauperis effi/
gie. hic a ſeruis exprobratur:
irriſui cunctis datur. Pauꝑ
vbi diuitie. ℣. Hic eſt paul⁹
iā ſecūdus qui crucifixus eſt
mundus diues in pauperie.
Pauper vbi. Lectō nona.

Ille nanqꝫ homo dei in eodē
quo dcm̄ eſt atrio permanſit i
ſcā cōuerſatōne ⁊ vite auſteri
tate ꝑ decem et ſeptem annos
incognitus. Poſtea vero vo/
lens deus reuelare cauſā ipſi
us imago que in honore ſan/
cte dei genitricis marie ibidē
erat ꝑamonario eccleſie dixit
Fac introire hominem dei q:
dignus eſt regno celorū ⁊ ſpi/
ritus requieſcit ſuꝑ eum. nam
et oratio eius ſicut incenſum
in conſpectu eius aſcēdit. Exi
enſqꝫ ꝑamonarius queſiuit e/
um ⁊ non cognouit. Et reuer
ſus intro cepit deprecari om̄i
potentis dei clemētiā vt oſtē/
deret eum illi. Iterū imago
ait. Ille qui ſedet foris ī oſtio
ille eſt. Tu autem. ℟. Vox
de celo proteſtatur ꝙ ꝑ roma
deprecatur iam aſſumptus in
gloria adhuc viuens. Carte
thomo deſcripſit ī pr̄is domo
ſua in vitā per omnia. ℣. Ec/
ce liber inuolutus virtutū ſig
naculis aperuit reſolutus ſig
na magna populis Car. Gla
Car. Ad lau. añ. Domū tu
am o domine inhabitat aleti
us dierum longitudine tanꝗ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

heres et filius. Añ. Omñi ho
ra qua ſeruiuit tibi deus nũc
iubilat et atria introiuit vbi
nox non obnubilat. añ. Hic
vigilat ad te deus plus relin
quens ꝗ̃ zacheus nil retinenſ
de proprijs. propterea nũc re
pleť bonis tuis ⁊ meretur ce-
lorum frui gaudijs. añ. Bñ-
dictus es dñe qui tanꝗ̃ lux i
lumine refulgẽs in alexio quẽ
vno die tollere placet tecũ de
corpe ex quodã priuilegio. añ
Sol et luna te mirãtur in cel'
ſublimatum. te virtutes vene-
ranť in terris ꝓpalatũ Hym.
M Irus contemptoꝛ ſeculi
collaudetur alexius ni-
ſum tranſcendens populi ne-
xus ſanguinis neſcius. N oꝛ
rens carnis delitias ſequi fe-
ſtinat aſpera mundi ſpernens
blanditias mẽte ferť ad ethe-
ra A ſpirat ad humilima ſta
tu ſublimi preditus latet ſub
opulentia vera paupertas ſpi
ritus. F eruẽs amoꝛe domi-
ni calcat conculcat omĩa vt to
tum ſe det numini. fugit per-
tranſit maria. T rino deo ſit
gloꝛia alexio q̃ merita confert
pie et premia volũtate gratui
ta. Amen. Capłm. Dilectus
℣. Iuſtum deduxit. Super
bened. añ. Erexit coꝛnu dñs
ſalutis in alexio. nam egroti
ſunt protinus eius ſani preſi-
dio. ceci vident. ⁊ loquunť mu
ti. demones pelluntť ſoſpes qꝫ
ꝗ̃ regreditur nos qui ſumꝰ vi
tiati moꝛbo munda nũc pec-
cati quod a nobis ingeritur.
Collecta vt ſ. In ſecũdis vꝭ
ſup pſalmos feriales laud. per
totum. Hymnus vt i primis
vꝭ. Sup mag. añ. Dũ auro
ra huius vite finem daret ale
xio. ecce fluunt romanite cum
papa innocentio. nũc claret in
eminenti qui fuerat ſub nubi-
lo ⁊ abiectus eſt ingenti reue-
latus cum iubilo. candelabꝝ
ſub modio. iam nõ latet ſꝫ me
dio noſtre fulget eccleſie cele-
ſti fruens requie. Arnolphi
xviij. Iulij ferialiter ſicut d cõ
feſſoꝛe non pontifice. Colla.
P lebs tua dñe ſancti confeſ
ſoꝛis tui arnolphi gloꝛificatio
ne te magnificet. vt eadem p̃-
cante te mereamur habere re-
ctoꝛem. Per. Arſenij. xix. iu-
lij ferialiter ſicut de confeſſoꝛ
non pontifice. Collecta
O mnipotẽs ſempiterne deꝰ
qui btõ arſenio confeſſoꝛe tuo
ex ſingulari gratie tue mune-
re coꝛ contritum ⁊ ꝯtinuã la-
chrymarum inundationeꝫ mi
ſeri coꝛditer tribuiſti: concede
ꝓpicius noſtroꝛum veniã pec
catoꝛum. ⁊ ipius precibꝫ ⁊ me
ritis tribue nobis purã coꝛdiſ
contritionem. ⁊ vere penitẽtie
lachrymas. ⁊ ſub pacis ac ꝓ-
tectionis tue preſidio dies no

ſt